

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/13/2023
Identifikačné číslo spisu:	3812211204
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3812211204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu Skládka komunálneho odpadu Bojná, s.r.o., so sídlom Obecný úrad 201, 956 01 Bojná, IČO: 43 790 909, zastúpeného advokátskou kanceláriou Mgr. Martin Berec, advokát s.r.o., so sídlom Landererova 7866/12, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 55 134 114, proti žalovanému INGPORS, s.r.o., so sídlom Družstevná 383/13, 972 23 Dolné Vestenice, IČO: 31 619 959, zastúpenému advokátskym združením JUDr. Jozef Dudzík a JUDr. Kristína Gerová, so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, o zaplatenie 160.608,99 eura s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 73.544,38 eura, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/104/2012, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/4/2021-945 z 26. júla 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/4/2021-945 z 26. júla 2022, ako aj rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 14Cb/104/2012-905 z 22. októbra 2020 vo výrokoch I., II. a III. z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“) v poradí druhým rozsudkom č. k. 14Cb/104/2012-905 z 22. októbra 2020 vo výroku I. žalobu žalobcu zamietol, vo výroku II. vzájomnú žalobu žalovaného zamietol, vo výroku III. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,66 %, vo výroku IV. priznal štátu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,83 %, napokon vo výroku V. priznal štátu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,17 %.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol po tom, ako Krajský súd v Trenčíne uznesením

č. k. 16Cob/113/2018-849 z 25. novembra 2019 rozhodol o odvolaniach žalobcu

a žalovaného 1/ podaných proti v poradí prvému rozsudku prvoinštančného súdu

č. k. 14Cb/104/2012-594 z 11. júna 2018; súd prvej inštancie výrokom I. žalobu proti žalovanému 2/ zamietol, výrokom II. uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 160.608,99 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. žalobu proti žalovanému 1/ v prevyšujúcej časti zamietol, výrokom IV. žalovanému 2/ nepriznal náhradu trov konania, výrokom V. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,2 %, výrokom VI. rozhodol, že štát má voči žalovanému 1/ nárok

na náhradu trov konania v rozsahu 58,6 %, výrokom VII. rozhodol, že štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,4 % a výrokom VIII. odňal žalobcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalobca podal odvolanie proti výrokom V.

až VIII. rozsudku prvoinštančného súdu a žalovaný 1/ podal odvolanie proti výrokom II., V.

a VI. označeného (prvého) rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 14Cb/104/2012-594 čo do výrokov II., V., VI., VII. a VIII. zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výrokoch I.,

III. a IV., nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 14Cb/104/2012-594 z 11. júna 2018 právoplatnosť, keďže proti týmto výrokom žalobca a žalovaný 1/ odvolanie nepodali.

3. Predmetom konania v rozsahu zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zostal žalobcom uplatnený nárok proti žalovanému vo výške 160.608,99 eura, vzájomnou žalobou uplatnený nárok žalovaného proti žalobcovi vo výške 73.544,38 eura a od rozhodnutia vo veci samej závislé výroky o nárokoch na náhradu trov konania strán sporu, štátu a prípadný postup podľa 254 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež len „CSP“).

4. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplata pohľadávky na náhradu škody voči žalovanému z titulu nesplnených záväzkov zo Zmluvy o dielo č. 0105/2009 zo dňa 1. mája 2009

(ďalej tiež len „zmluva“ alebo „ZOD“), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného zrealizovať pre žalobcu zhotovenie prác na základe projektu Bojná - skládka odpadov,

časť C I. etapa v rozsahu prílohy č. 1 k ZOD (okrem SO 20 - Rekultivácia), a to vo výške

271.197,53 eura, súčasne z titulu vynaložených nákladov 2.698,88 eura na znalecký posudok č. 44/2011 zo dňa 29. septembra 2011 (ďalej tiež len „ZP1“), v ktorom sa znalec zaoberal porovnaním prác dohodnutých v ZOD s množstvom vykonaných prác na stavbe

„Skládka komunálneho odpadu Bojná - časť C“, posúdením oprávnenosti vyfakturovanej ceny za vykonanú časť diela, posúdením pravdepodobnej ceny nevykonanej časti diela žalovaným v zmysle ZOD a vyčíslením ceny nezrealizovaných prác, potrebných na ukončenie diela; celková pohľadávka predstavovala sumu 273.896,41 eura. Žalovaný 1/ navrhol žalobu zamietnuť. Proti pôvodne žalovanému 2/, Ing. R. N. bolo konanie právoplatne skončené rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 14Cb/104/2012-594 z 11. júna 2018, ktorým bola žaloba žalobcu proti žalovanému 2/ výrokom I. zamietnutá.

5. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení, vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov

J. oboznámením listín, znaleckého posudku zo dňa 19. októbra 2017 spolu s prílohami, písomným vyjadrením znalca na otázky žalovaného, oboznámením obsahu pripojených spisov Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8Cb/4/2014 a sp. zn. 8Cb/91/2012, ako aj obsahu písomných vyjadrení žalobcu a žalovaného v priebehu konania.

6. Skutkový stav vecí, ktorý mal súd prvej inštancie preukázaný z vykonaného dokazovania a ktorý je podrobne opísaný v bodoch 11. až 59. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku, posúdil súd prvej inštancie podľa ustanovení § 536, § 537, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1, § 554 ods. 1 prvá veta, § 560, § 562, § 563 ods. 1, § 564, § 324 ods. 3, § 420 ods. 1, 2, § 422 ods. 1, § 428, § 345, § 436, § 437, § 439, § 373, § 380 a § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej tiež len „ObchZ“) a § 451, § 456, § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“).

7. V konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca ako objednávateľ si na základe ZOD a prílohy č. 1 k ZOD objednal u žalovaného ako zhotoviteľa dielo, predmetom ktorého bol záväzok žalovaného zrealizovať pre objednávateľa zhotovenie prác na základe projektu Bojná - skládka odpadov, časť C I. etapa, v rozsahu prílohy č. 1 k tejto zmluve (okrem SO-20 - Rekultivácia). Žalovaný mal na základe ZOD a prílohy č. 1 k tejto zmluve (Rekapitulácia nákladov č. 1. 16) vykonať práce na stavebných objektoch SO-01 Príprava územia v cene 237.669,46 eura, SO-02 Skládkovacie priestory v cene 409.303,07 eura, SO-03 Drenážny systém v cene 38.815,01 eura, SO-04 Akumulačná nádrž v cene 28.308,14 eura, SO-05 Recirkulácia v cene 17.847,25 eura, SO-06 Odplynenie v cene 11.266,60 eura, SO-07 Oplotenie v cene 18.339,51 eura, SO-08 Záchytné rigoly v cene 481,87 eura, SO-09 Kábelové rozvody v cene 23.860,04 eura, SO-10 Spevnené plochy v cene 61.748,48 eura, SO-11 Dobudovanie monitorovacieho systému v cene 9.470,-- eur a mal tiež realizovať Vytýčenie podzemných vedení v cene 11,90 eura. Išlo o vybudovanie dvoch kaziet skládky komunálneho odpadu. Za realizáciu vyššie uvedených prác sa objednávateľ zaviazal zaplatiť zhotoviteľovi v ZOD dohodnutú cenu diela 1.023.544,38 eura, bližšie v položkách špecifikovaných v prílohe č. 1 k ZOD.

8. Medzi stranami nebolo sporné, že dielo žalovaný pre žalobcu vykonával 2 mesiace, že dielo sa malo pôvodne realizovať vo väčšom rozsahu za sumu prevyšujúcu 1,5 mil. eura, od čoho sa však z dôvodu nedostatku financií zo strany žalobcu, resp. investora (obec Bojná), upustilo. Dielo sa začalo stavať na základe projektovej dokumentácie pre územné konanie, ktorá bola vyhotovená Ing. X. v apríli 2009. V priebehu realizácie diela bolo potrebné realizovať ďalšie nevyhnutné práce, s ktorými sa v čase uzavretia ZOD nepočítalo a na ktorých sa strany dohodli ústne; vykonanie týchto ďalších nevyhnutných naviac prác mal súd prvej inštancie preukázané z výpovede žalovaného, štatutárnej zástupkyne žalobcu, svedka F. a z obsahu stavebného denníka. Z týchto dôkazov a skutkových zistení mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi žalobcom (ktorého zastupoval v priebehu celej realizácie diela a funkciu stavebného dozoru na stavbe vykonával Ing. N.) a žalovaným došlo k dohode o výkone ďalších prác (ktoré sú špecifikované v odsekoch 16. až 18. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), za dohodnutú cenu 75.835,32 eura (2.160,16 eura + 73.675,16 eura). Žalovaný dohodnuté naviac práce v dohodnutej cene v prospech žalobcu vykonal; tieto skutočnosti boli preukázané z krycích listov rozpočtu (č. 1. 173 a 176) podpísaných zmluvnými stranami s pečiatkami. Na dohodnutú cenu týchto naviac prác žalovaný doposiaľ nevystavil žalobcovi faktúru, čo vysvetlil tým, že medzi ním a žalobcom došlo k dohode o zahrnutí ceny týchto prác do druhej etapy výkonu prác na diele, k čomu však nedošlo.

9. V zmysle článku VII. bod 5 ZOD, žalobca poveril ako osobu oprávnenú na prevzatie diela za objednávateľa Ing. N.. Z výpovedí strán sporu súd prvej inštancie zistil, že k odstúpeniu od ZOD nedošlo, naopak, žalovaný od žalobcu dielo prevzal. Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby (alebo jej dokončenej časti) - č. 1. 169, mal súd prvej inštancie preukázané, že predmetom odovzdania a prevzatia je dielo v rozsahu SO-01 až SO-11 (teda v rozsahu dohodnutom v ZOD a prílohe č. 1 k ZOD). V predmetnom zápise je uvedené, že „Práce sú vykonané v súlade s PD a technickými podmienkami vo veľmi dobrej kvalite“. Účastníci sa v zápise takisto vyjadrili, že „Práce sú vykonané vo veľmi dobrej kvalite v súlade s PD a technickými podmienkami. Objednávateľ ich preberá v plnom rozsahu“. V zápise si strany dohodli záručnú lehotu 08/2011, dielo za žalobcu

prevzal na základe plnej moci Ing. N.. Keďže predmetný zápis obe strany podpísali a opatрили pečiatkami, súd mal preukázané, že s obsahom zápisu súhlasili, konštatujúc, že žalovaný vykonal práce pre žalobcu v požadovanej kvalite.

10. Hoci žalovaný vedel, že dielo nevyhotovil presne podľa ZOD a prílohy č. 1 k ZOD (sám tvrdil a nespochybnil to ani žalobca, že práce vykonal s plusmi aj mínusmi), fakturoval žalobcovi za všetky práce dvoma faktúrami sumu 1.023.544,38 eura, rovnajúcu sa cene diela dohodnutej v ZOD, pričom z obsahu faktúr a príloh k nim (Rekapitulácia nákladov) jednoznačne vyplynulo, že žalovaný žalobcovi v skutočnosti fakturoval cenu diela podľa ZOD a prílohy č. 1 (dve faktúry na sumu 550.000,-- eur a 473.544,38 eura). Medzi stranami nebolo sporné, že z vyššie uvedenej sumy zaplatil žalobca žalovanému spolu len sumu 950.000,-- eur a zvyšok v sume 73.544,38 eura si ponechal titulom zádržného podľa čl. V bod 3 ZOD. Až s odstupom času, po protokolárnom odovzdaní a prevzatí diela, po „zmene“ obecného zastupiteľstva obce Bojná (takmer po 2 rokoch), začal žalobca tvrdiť, že žalovaný práce na stavbe nevykonával v dohodnutom rozsahu, resp. že sa na stavbe vykonala len časť prác v zmysle ZOD a cena zaplatenej časti diela vo výške 950.000,-- eur nezodpovedala rozsahu vykonaných prác.

11. Vzhľadom na to, že práce realizované žalovaným na predmete diela boli realizované v požadovanej kvalite, súd prvej inštancie zameral ďalšie dokazovanie vo veci na zistenie, či žalovaný vykonal pre žalobcu ten objem prác, na akom sa v ZOD so žalobcom dohodol a či objem vykonaných prác zodpovedá cene diela, na ktorom sa žalobca so žalovaným v ZOD dohodli. Žalobca neuhradil časť faktúry č. 2009/007 (uhradená bola len suma 400.000,-- eur), a teda už v tom čase mal žalobca pochybnosti, či dielo bolo zo strany žalovaného riadne vykonané. Napriek tomu až s odstupom takmer dvoch rokov vyzval žalovaného na dobudovanie chýbajúcich objektov a dokončenie diela podľa ZOD a projektovej dokumentácie stavby odsúhlasenej v stavebnom konaní, najneskôr do 20. mája 2011 s tým, že ak do uvedeného termínu nezačne žalovaný stavbu realizovať, bude žalobca nútený od ZOD odstúpiť (list z 5. mája 2011). V tejto súvislosti navrhol žalovanému uzavretie dodatku k ZOD, pričom iným listom z toho istého dňa časť predmetu diela u žalovaného takisto reklamoval (popraskanie cestných panelov - objekt SO-10).

V konaní bolo preukázané, že žalobca dielo (resp. jeho časť) prevzal od žalovaného riadne a kvalitne vykonané a od ZOD neodstúpil. Žalovaný v priebehu konania opakovane tvrdil, že žalobca u žalovaného vady diela nenamietal. Doručenie listu zo dňa 5. mája 2011 a ani jeho doručovanie žalovanému žalobca v priebehu konania nepreukázal. Žalobca tvrdil a žalovaný v konaní nijako nespochybnil, že na to, aby časť predmetnej skládky mohla byť skolaudovaná, bolo potrebné túto po odovzdaní diela dokončiť, pričom tieto práce následne realizoval iný subjekt (spol. ViOn, a.s.).

12. Skutočnosť, že žalovaný nevykonával pri realizácii diela všetky práce, na vykonanie ktorých sa zaviazal v ZOD, mal súd prvej inštancie preukázané výpoveďami strán, svedkov D., X. a F., ako aj z obsahu ZP1 a ZP2. Podľa ZP1 cena nevykonaných prác, potrebných na ukončenie diela, ktoré mali byť v zmysle ZOD vykonané, predstavuje sumu 257.731,02 eura (s 19 % DPH sumu 306.699,91 eura).

Vzhľadom na skutočnosť, že výsledky ZP1 žalovaný namietal, a tento bol vypracovaný na súkromnú objednávku žalobcu, nariadil súd vo veci znalecké dokazovanie Ústavom súdneho znalectva Stavebnej fakulty STU v Bratislave. Tento v ZP2 konštatoval, že predmet diela nebol realizovaný v rozsahu dohodnutom v ZOD, práce na diele však boli vykonané kvalitne. Podľa záverov v ZP2 žalovaný nevykonával stavebné práce v zmluvnom rozsahu podľa ZOD na stavebných objektoch SO-02 Skládkovacie priestory, SO-03 Drenážny systém, SO-05 Recirkulácia, SO-06 Odplynenie a SO-09 Kábelové rozvody. Množstvo nevykonaných prác znalecký ústav určil odpočtom vykonaných stavebných prác od zmluvne dohodnutých, ocenených jednotkovými cenami podľa dohody v ZOD.

Zo záverov ZP2 ďalej vyplynulo, že hodnota vykonaných stavebných prác (cena vykonanej časti diela) podľa dohody žalobcu a žalovaného v zmysle ZOD je vo výške 663.353,79 eura bez DPH a 789.391,01

eura s DPH, resp. cena nevykonaných prác žalovaným potrebných na ukončenie diela (v položkách i v súhrne) je 198.397,68 eura bez DPH a 236.093,24 eura s DPH. V ZP2 Ústav súdneho znalectva Stavebnej fakulty STU v Bratislave podrobne a presvedčivo zdôvodnil, z ktorých písomností po vykonanej ohliadke miesta samého vychádzal, ktoré skutočnosti zohľadnil, ako pri svojich výpočtoch postupoval a z čoho vychádzal a vyjadril sa aj k rozdielnym zisteniam v ZP1 (zistené značné rozdiely v oboch posudkoch sú v stavebných objektoch SO-02, SO-03, SO-10 a SO-11).

Pochybnosti žalovaného ohľadne záverov ZP2 (ktoré pôvodne spochybňoval aj žalovaný Ing. N.) Ústav vo svojich písomných podaniach presvedčivo vyvrátil, žalovaný sa následne k záverom znaleckého dokazovania už nevyjadroval a v tomto smere nenavrhol doplniť dokazovanie. Závery vyplývajúce z Ústavom vypracovaného posudku si súd prvej inštancie osvojil, pričom sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že ZP1 je v časti zistení týkajúcich sa stavby SO-02 oproti ZP2 presnejší z dôvodu vhodnejších podmienok na overenie množstva realizovaných prác na stavbe so zdôraznením skutočnosti, že súdnoznalecký posudok bol Ústavom vypracovaný po tom, ako sa znalecká organizácia zúčastnila ohliadky na mieste samom, ako sa oboznámila so všetkými dostupnými písomnosťami a po tom, ako mala možnosť preskúmať aj ZP1.

13. Cena diela bola dohodnutá v ZOD a v prílohe č. 1 k ZOD vo výške 860.121,33 eura bez DPH a spolu s 19 %-nou DPH (163.423,05 eura) vo výške 1.023.544,38 eura.

Táto suma pozostáva z ceny diela v členení na nasledovné objekty uvedené v prílohe č. 1 k ZOD: SO-01 Príprava územia 237.669,46 eura, SO-02 Skládkovacie priestory 409.303,07 eura, SO-03 Drenážny systém 38.815,01 eura, SO-04 Akumulačná nádrž 28.308,14 eura, SO-05 Recirkulácia 17.847,25 eura, SO-06 Odplynenie 11.266,60 eura, SO-07 Oplotenie 18.339,51 eura, SO-08 Záchytné rigoly 3.481,87 eura, SO-09 Kábelové rozvody 23.860,04 eura, SO-10 Spevnené plochy 61.748,48 eura, SO-11 Dobudovanie monitorovacieho systému 9.470,-- eur a Vytýčenie podzemných vedení 11,90 eura.

14. Žalovaný vykonal práce na diele v zmluvne dohodnutom rozsahu a za dohodnutú cenu na objektoch SO-01, SO-04, SO-07, SO-08, SO-10 a SO-11. Stavebné práce v zmluvnom rozsahu ZOD žalovaný nevykonával na stavebných objektoch SO-02, SO-03, SO-05, SO-06 a SO-09.

15. V bodoch 126. až 135. odôvodnenia rozsudku č. k. 14Cb/104/2012-905 súd prvej inštancie detailne konkretizoval práce, ktoré boli realizované na objektoch SO-02, SO-03, SO-05, SO-06 a SO-09, vrátane tých stavebných prác a dodávok, ktoré realizované neboli. Ústav súdneho znalectva Stavebnej fakulty STU v Bratislave v tabuľke 2 ZP2 rekapituloval nevykonané, zmluvne dohodnuté stavebné práce na objekte SO-02 v sume 176.417,11 eura bez DPH a v sume 209.936,36 eura s DPH, na objekte SO-03 v sume 14.853,12 eura bez DPH a v sume 17.675,21 eura s DPH, na objekte SO-05 v sume 802,74 eura bez DPH a v sume 955,26 eura s DPH, na objekte SO-06 v sume 4.824,71 eura bez DPH a v sume 5.741,40 eura s DPH a na objekte SO-09 v sume 1.500,-- eur bez DPH a 1.785,-- eur s DPH.

Zo záveru znaleckého dokazovania v ZP2 súd prvej inštancie zistil, že hodnota vykonaných stavebných prác (cena vykonanej časti diela) v zmysle ZOD a prílohy č. 1 k ZOD je vo výške 663.353,79 eura bez DPH a 789.391,01 eura s DPH, resp. cena nevykonaných prác žalovaným potrebných na ukončenie diela podľa ZOD a prílohy č. 1 k ZOD (v položkách i v súhrne) je 198.397,68 eura bez DPH a 236.093,24 eura s DPH.

16. Pri vyvodzovaní zodpovednosti za škodu voči žalovanému vychádzal žalobca z tvrdenia, že vinou žalovaného (resp. aj pôvodne žalovaného 2/ Ing. N.) nebolo dielo žalovaným vykonané riadne, resp. že žalobca žalovanému uhradil za vykonanie časti diela vyššiu sumu, než predstavuje objem skutočne vykonaných prác v zmysle ZOD. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný vykonal časť diela riadne, preto žalobcovi nemohla konaním žalovaného vzniknúť žiadna škoda.

17. Prvoinštančný súd ďalej posudzoval, či žalobcom uplatnený nárok je potrebné právne kvalifikovať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca plnil žalovanému na základe písomne uzavretej ZOD, od ktorej žalobca počas trvania zmluvného vzťahu neodstúpil, a preto žalovaný na úkor žalobcu nemohol získať plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, neoprávnený majetkový prospech, resp. sa nemohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Tiež mal za vylúčené,

že by žalovaný na úkor žalobcu mal získať neoprávnený majetkový prospech z nepoctivých zdrojov. Keďže strany uzavreli platne ZOD, od ktorej žalobca neodstúpil, na základe nej žalovaný žalobcovi plnil, nemožno podľa názoru prvoinštančného súdu vyvodiť ani záver, že by žalovaný získal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu.

18. Súd prvej inštalácie pokračoval v konštatovaní, že dielo bolo medzi stranami protokolárne odovzdané. Obe strany pri prevzatí diela žalobcom uviedli, že dielo bolo riadne vykonané, pričom si boli vedomí toho, že bolo vyhotovené, vzhľadom na špecifickú situáciu „s plusmi aj mínusmi“. Za týchto okolností, keďže žalobca až listom zo dňa 5. mája 2011 žiadal žalovaného o dokončenie diela na základe uzavretia dodatkov k pôvodne uzavretej ZOD (na návrh žalobcu), nemožno podľa súdu vyvodiť záver, že v danom prípade došlo

zo strany žalovaného k omeškaniu, prípadne že išlo z jeho strany o nemožnosť plnenia, pretože v konečnom dôsledku dielo dokončil pre žalobcu v rámci 2. kazety iný subjekt.

19. Žalovaný v konaní nepreukázal v zmysle zákona a v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok ZOD a prílohy č. 1 k ZOD, že dielo, za ktoré prevzal peňažné prostriedky, riadne v celom rozsahu vykonal a riadne odovzdal. Nepreukázal teda, že ohľadne časti diela (sčasti neboli vykonané stavebné práce v zmluvnom rozsahu podľa ZOD žalovaným na stavebných objektoch SO-02, SO-03, SO-05, SO-06 a SO-09) mu vznikol nárok na zaplatenie ceny diela v plnom rozsahu.

20. V priebehu realizácie diela sa strany dohodli aj na ďalších prácach, ktoré neboli predmetom ZOD a takisto Prílohy č. 1 k tejto zmluve. Tieto práce vykonal žalovaný pre žalobcu na základe ústne uzavretej zmluvy o dielo a vykonal ich v rozsahu uvedenom v odseku 16. až 18. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku za dohodnutú cenu 75.815,32 eura (2.160,16 eura + 73.675,16 eura). Pokiaľ ide o ďalšie navyše práce v sume 4.433,32 eura (zemné práce), tieto boli samostatne fakturované a predmetom tohto konania neboli.

21. Súd prvej inštalácie súhlasil so žalovaným, že vzťah žalobcu a žalovaného je vzťahom obchodnoprávnym a prednostne ho treba posúdiť podľa noriem obchodného práva.

Nesúhlasil však s jeho právnym názorom v tom, že strany sa dohodli na tom, že za dielo, ktoré žalovaný pre žalobcu vykonal s plusmi aj mínusmi, zaplatí žalobca žalovanému sumu 1.023.544,38 eura. V konaní bol jednoznačne preukázaný rozsah dohodnutého diela a jeho cena. Pokiaľ sa v priebehu realizácie diela strany písomne nedohodli na zmene diela a o cene zmeneného diela, bolo potrebné podľa názoru súdu prvej inštalácie v konaní posúdiť, akú časť diela podľa ZOD žalovaný pre žalobcu vykonal a akú časť diela vykonal prípadne podľa

inej ústnej dohody medzi stranami. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané,

že v zmysle pôvodnej ZOD nevykonal žalovaný pre žalobcu práce, za ktoré si strany v ZOD dohodli cenu diela v sume 160.608,99 eura. Rovnako z vykonaného dokazovania

mal preukázané, že strany sa v priebehu realizácie diela dohodli na prácach navyše v rozsahu uvedenom v odsekoch 16. až 18. odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu za cenu 75.815,32 eura (2.160,16 eura + 73.675,16 eura).

22. Poukázaním na výsledky vykonaného dokazovania súd prvej inštalácie uviedol,

že žalovaný vykonával pre žalobcu dielo dohodnuté v ZOD a v prílohe k nej,

a to na viacerých stavebných objektoch (11-tich + vytýčenie podzemných vedení), pričom dielo nevykonal v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 554 ods. 1 ObchZ, a teda dielo riadne nedokončil. Hoci vykonané práce žalovaného na diele boli kvalitné, tieto neboli vykonané v dohodnutom rozsahu, a

teda ide o dielo vadné, obsahujúce kvantitatívne vady. Dielo, ktoré je vadné, nemožno považovať za dielo vykonané, a to aj napriek tomu, že ho žalobca od žalovaného ako riadne a kvalitne vykonané, prevzal. Samotné prevzatie diela objednávateľom nemá žiaden vplyv na splnenie záväzku zhotoviteľa zo ZOD. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi vadné plnenie a žalobca od ZOD neodstúpil, došlo v súlade s § 324 ods. 3 ObchZ zo zákona k zmene pôvodného záväzku žalovaného dlh riadne a včas splniť.

23. Súd prvej inštancie ďalej skúmal, či žalobca vady diela voči žalovanému uplatnil a ak áno, či uplatnenie bolo v súlade so zákonom. V tejto súvislosti posudzoval list žalobcu zo dňa 5. mája 2011 adresovaný žalovanému, v ktorom mu oznámil, že už predtým zaslal návrh dodatku k ZOD, na ktorý stanovisko neobdržal a žiadal žalovaného o vyjadrenie do 11. mája 2011; týmto listom zároveň žalobca vyzval žalovaného na začatie stavebných prác na dobudovanie chýbajúcich objektov a dokončenie stavby podľa ZOD a PD stavby najneskôr do 20. mája 2011. Vo vzťahu k označenému listu súd prvej inštancie vyslovil názor, že žalobca týmto listom v skutočnosti žalovanému vady diela nevytkol (neoznámil).

V predmetnom liste síce žalobca vyzval žalovaného na dokončenie diela podľa ZOD, avšak práce alebo dodávky bližšie nešpecifikoval, zároveň táto jeho žiadosť bola viazaná aj na uzavretie dodatku k ZOD. V predmetnom liste žalobca navyše oznámil žalovanému, že v prípade, ak nezačne vykonávať stavebné práce, od ZOD odstúpi, k čomu ale nedošlo. Súd prvej inštancie povŕžoval za podstatné aj tvrdenie žalovaného, že doposiaľ žalobca u žalovaného vady diela nenamietal. Aj napriek tomuto tvrdeniu žalovaného, žalobca v priebehu konania nepreukázal, že by vyššie uvedený list žalovanému doručil, resp. aspoň doručoval. Vady diela mohol a mal žalobca u žalovaného reklamovať do augusta 2011.

Hoci iným listom z toho istého dňa žalobca u žalovaného reklamoval vady diela na stavebnom objekte SO-10, tieto práce predmetom tohto konania neboli.

Keďže žalobca nereklamoval vady diela v záručnej dobe 24 mesiacov od prevzatia diela a žalovaný v konaní opakovane namietal nesplnenie oznamovacej povinnosti žalobcom, nebolo možné žalobcovi v konaní priznať žalovanú sumu 160.608,99 eura ani sčasti.

24. S poukazom na právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v zrušujúcom uznesení na č. I. 849 spisu, spočívajúcim v tej okolnosti, že práce a dodávky vykonané žalovaným nad dohodnutý rámec predmetu diela sú predmetom sporu a predstavujú procesným uplatnením zo strany žalovaného vysporiadanie všetkých vzájomných nárokov zmluvných strán z vykonaného diela, zvlášť za situácie, že boli odsúhlasené v stavebnom denníku a tieto práce a dodávky boli odovzdané a prevzaté žalobcom, súd prvej inštancie zisťoval v konaní dohodnutú cenu týchto prác a dodávok. Vykonaným dokazovaním zistil rozsah a cenu týchto prác a dodávok vo výške 75.815,32 eura.

25. Zo záverov súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný nevykonával pre žalobcu dielo v dohodnutom rozsahu podľa ZOD a prílohy č. 1 k nej a za vykonané práce zaplatil žalobca žalovanému o 160.608,99 eura viac, než by žalovanému podľa ZOD a prílohy č. 1 patrilo. Keďže však žalovaný pre žalobcu vykonával aj dodávky a práce nad rámec ZOD vo výške 75.815,32 eura, žalobca by mal voči žalovanému v konaní nárok na zaplatenie sumy 84.793,67 eura (160.608,99 eura mínus 75.815,32 eura). Pretože v danom prípade išlo zo strany žalovaného o vady plnenia a žalobca si tieto vady u žalovaného do uplynutia záručnej doby neuplatnil, súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

26. Vzájomnou žalobou zo dňa 9. augusta 2012 žalovaný žiadal, aby súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 73.544,38 eura (nedoplatok faktúry č. 2009/007, ktorou si žalovaný u žalobcu účtoval sumu 473.544,38 eura, v ktorej sume si uplatnil „práce navyše“, ako tvrdil v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cb/4/2014), ktorú mu žalobca odmietol zaplatiť. Procesný úkon žalovaného posúdil súd prvej inštancie ako kompenzačnú námietku voči žalovanej pohľadávke v rámci jeho obrany. Zaplatenie sumy 73.544,38 eura si žalobca z tých istých dôvodov uplatnil aj na Okresnom súde Topoľčany, ktoré bolo prerušené do právoplatného skončenia tohto konania. Pri

posudzovaní vzájomnej žaloby vychádzal súd prvej inštancie zo skutočnosti, že vzájomná žaloba žalovaného bola na súd prvej inštancie podaná skôr, ako žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 73.544,38 eura na Okresný súd Topoľčany, preto o nároku žalovaného voči žalobcovi konal. Keďže žalovaný dôvodnosť žaloby žalobcu v celom rozsahu popieral, a teda zo strany žalovaného nešlo o uplatnenú vzájomnú pohľadávku na započítanie do výšky pôvodnej žaloby, súd prvej inštancie o nároku žalovaného zo vzájomnej žaloby rozhodol samostatným výrokom.

27. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd ČR“ alebo „NS ČR“) sp. zn. 29Odo/1126/2003, sp. zn. 32Odo/1415/2004 a sp. zn. 23Cdo/987/2010 a konštatoval, že žalovaný v priebehu konania tvrdil, že žalobca svoj záväzok zaplatiť mu nedoplatok z faktúry č. 2009/007, vystavenej na sumu 473.544,38 eura uznal, čo preukazoval písomnosťou založenou v spise na č. l. 167, označenou ako „Odsúhlasenie zostatkov“. Z nej mal súd preukázané, že žalovaný v rámci vykonávania inventarizácie pohľadávok a záväzkov podľa zákona o účtovníctve požiadal žalobcu o odsúhlasenie zostatkov k 30. septembru 2010, týkajúcich sa faktúry č. 2009007 s dátumom vystavenia 4. september 2009 a dátumom splatnosti 10. september 2009 na sumu 473.544,38 eura s tým, že zostatok z tejto sumy predstavuje 73.544,38 eura. Z písomného prejavu žalobcu, ktorý na vyššie uvedenej písomnosti s označením „Odsúhlasenie zostatkov“ uviedol: „Uznávame vyššie uvedenú pohľadávku.“ a pod tento text pripojil dátum 12. október 2010 s pečiatkou žalobcu a pripojeným podpisom konateľov vyplynulo, že išlo o písomné uznanie pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Toto uznanie dlhu vyhodnotil súd prvej inštancie ako absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že žalobca uznal voči žalovanému dlh, ktorý v skutočnosti neexistoval, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, konkrétne zo záverov znaleckého posudku predloženého žalobcom a znaleckého posudku vyhotoveného súdom prvej inštancie ustanoveným znalcom. Žalobca žalovanému za práce vykonané na diele podľa ZOD a za ďalšie dohodnuté práce navyše zaplatil sumu vyššiu (950.000,-- eur), než je cena prác vykonaných na diele žalovaným pre žalobcu (cena prác vykonaných na základe ZOD v sume 79.391,01 eura s DPH + cena prác navyše 75.793,67 eura = 865.184,68 eura). Vzhľadom na uvedené zistenia súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovaného v celom rozsahu zamietol.

28. Súd nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že je potrebné zohľadniť aj to, že vykonanie diela žalovaným o 4 mesiace skôr nie je bežné pri obdobných prácach, pretože žalobca a žalovaný sa v ZOD dohodli, dokedy bude dielo zhotovené, pričom žalovaný s vykonaním diela v lehote 2 mesiacov súhlasil. To isté platí aj v prípade, že časť diela bola vykonávaná bez alebo s oneskorením dodaných technických parametrov diela a že žalobca tlačil žalovaného do toho, aby stavbu realizoval bez technických písomných podkladov (žalovaný nemusel na podmienky ZOD pristúpiť). Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, že ZP2 vychádza z technických podkladov, ktoré boli dodané znalcovi po skončení diela a v rozpore s tým, čo sa v rámci tohto diela malo urobiť. Znalcovi bola daná znalecká úloha oceniť práce, ktoré žalovaný na diele vykonal podľa ZOD a prílohy č. 1 k ZOD, pričom znalec mal pri vypracovaní ZP2 k dispozícii PD, ktorá existovala už pri začatí prác na diele. Znalec v ZP2 síce nezisťoval rozsah a cenu navyše dojednaných prác (nad rámec ZOD a prílohy č. 1 k ZOD), bolo to však z dôvodu, že uvedené nebolo znaleckou úlohou a množstvo a cena týchto prác bola zrejmá z listinných dôkazov založených v spise (69.911,90 eura + DPH - strana 28 rozsudku Krajského súdu v Trenčíne na č. l. 849 a nasl. spisu). ZP2 bol žalovanému doručený, na námietky proti záverom znaleckého dokazovania znalec reagoval, pričom pred vyhlásením dokazovania vo veci samej sa žalovaný so závermi znaleckého dokazovania zjavne stotožnil, keďže v konaní o doplnenie dokazovania nežiadal. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného o tom, že zo sumy, ktorá mu bola zaplatená žalobcom, odviezol z priznanej DPH sumu 64.243,60 eura a o túto sumu mala byť znížená suma žalobcovi, súd prvej inštancie uviedol, že DPH sa spravuje osobitnými predpismi a v

tomto konaní nemôže byť zohľadnená.

29. Na poslednom pojednávaní žalobca predniesol návrh doplniť dokazovanie vypočítaním zástupcu znaleckého ústavu, ktorý ZP2 vypracoval, ako aj svedka F. k okolnostiam dojednania „prác navyše“, k ich rozsahu a cene; súd prvej inštancie tento návrh zamietol s odôvodnením, že doplnenie dokazovania v tomto smere by bolo neúčelné a ne hospodárne, pretože znalecký ústav sa prácami navyše v ZP2 nezaoberal, a teda by sa k nim ani nevedel bližšie vyjadriť. Svedok F. bol už vo veci vypočutý a k tomu, čo vedel, sa už vyjadril, resp. vyjadriť mohol. Napokon, „práce navyše“, dohodnuté stranami pri realizácii diela nad rámec tohto diela, ich rozsah a dohodnutá cena, boli obsahom listinných dôkazov.

30. Nároky žalovaného a štátu voči žalobcovi na náhradu trov konania, ako aj nárok štátu na náhradu trov konania voči žalovanému (výroky III. až V. prvoinštančného rozsudku), zdôvodnil súd prvej inštancie v bodoch 162. a 163. odôvodnenia rozsudku.

31. Na odvolanie žalobcu proti prvoinštančnému rozsudku vo výroku I. vo veci samej a súvisiacim výrokom III. a IV. týkajúcim sa nároku na náhradu trov konania, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 16Cob/4/2021-945 z 26. júla 2022, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. Odvolací súd, konštatujúc správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, ako aj skutkových a právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku, na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku prvoinštančného súdu uviedol predovšetkým, že súd prvej inštancie sa riadil názorom odvolacieho súdu uvedenom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení č. k. 16Cob/113/2018-849 z 25. novembra 2019 (odseky 54. - 57. odôvodnenia uznesenia).

33. Z odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia odôvodnil tvrdením, že dielo, ktoré je vadné s vadou kvantity, nie je možné podľa 554 ods. 1 ObchZ považovať za vykonané dielo, a to ani vtedy, ak objednávatel' toto dielo prevzal. Vzniku nároku žalovaného nesvedčí ani dojednanie v zmluve o dielo, podľa ktorého sa cena diela stala splatnou na podklade faktúry vystavenej na základe zisťovacích protokolov a súpisov skutočne vykonaných prác. Žalovanému nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela v rozsahu zodpovedajúcom hodnote nezrealizovaných prác a dodávok, ktoré podľa zistenia súdu prvej inštancie predstavovali sumu 160.608,99 eura. Zmluva o dielo viaže vznik tohto nároku na skutočné vykonanie dohodnutých prác na diele. Podpísanie zápisu o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby by bolo rozhodujúcou podmienkou pre vznik práva žalovaného na zaplatenie ceny diela len vtedy, ak by zmluva o dielo viazala zaplatenie ceny diela práve na podpísanie protokolu. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nereflektoval na tú skutočnosť, že žalovaný o nevykonaní diela v dohodnutom rozsahu musel vedieť, pričom žalobca pri tomto tvrdení poukázal na § 562 ods. 3 ObchZ v spojení s § 428 ods. 3 ObchZ, kedy sa zodpovednosť žalovaného posudzuje prísnejšie a nemôže uplatniť námietku včasného neuplatnenia vád (oneskorenú reklamáciu) žalobcom. Súd prvej inštancie právne pochybil pri aplikácii § 562 ObchZ, keď uzavrel, že nemohol žalobcovi priznať uplatnený nárok ani titulom vád, pretože musel prihliadnuť na nesplnenie oznamovacej povinnosti žalobcom. Vo vzťahu k uvedenému žalobca poukázal na skutočnosť, že dňa 5. mája 2011 zaslal žalovanému list, v ktorom ho vyzval, aby najneskôr do 20. mája 2011 začal pracovať na dokončení prác v zmysle zmluvy o dielo. Na túto výzvu žalovaný nereagoval.

34. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP posúdil, či v konaní ide o vady diela, o náhradu škody alebo o bezdôvodné obohatenie, vysporiadal sa ďalej s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvrdili v konaní strany sporu a tieto podradil pod právne normy, ktorých citácia a obsah sa nachádza v odsekoch 69. až 104.

odôvodnenia prvoinštančného rozsudku.

Odvolací súd za významné považoval skutočnosti, ktoré vyplynuli zo zmluvy o dielo a zo zápisu o odovzdaní a prevzatí diela vyhotoveného dňa 20. júla 2009.

Konštatoval, že žalobca v postavení objednávateľa a žalovaný v postavení zhotoviteľa, obaja podnikatelia podľa § 2 ods. 2 ObchZ, uzatvorili dňa 20. mája 2009 podľa § 536 ods. 1

až 3 ObchZ v spojení s § 263 ods. 2 ObchZ a § 37 OZ zmluvu o dielo č. 0105/2009

v písomnej forme. Citoval obsah zmluvy v Čl. I. až IX. (bod 67. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu) a konštatoval skutkové okolnosti, ktoré v konaní ustálil súd prvej inštancie (body 68., 69. a 70. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Následne odvolací súd vyslovil názor, že zmluvné strany sa dojednaním podľa čl. VII. bod 2. druhá veta v znení

„Predmet plnenia sa považuje za odovzdaný zhotoviteľom a prevzatý objednávateľom momentom podpísania zápisu o odovzdaní a prevzatí diela, ktoré musí byť bez akýchkoľvek väd a nedorobkov, ktoré by bránili riadnemu užívaniu diela.“ neodchýlili od ustanovenia

§ 554 ods. 1 ObchZ ako dispozitívneho ustanovenia, ktoré aplikoval súd prvej inštancie

na právne posúdenie veci. Moment podpísania zápisu o odovzdaní a prevzatí diela zmluvnými stranami dňa 20. júla 2009, v dôsledku čoho prevzal objednávateľ predmet plnenia v rozsahu SO-01 až SO-11, ktorý bol podľa tohto zápisu vykonaný v súlade s projektovou dokumentáciou a technickými podmienkami vo veľmi dobrej kvalite, bez závad, v cene 1.023.544,38 eura, so záručnou lehotou 08/2011, nemal vplyv na zákonnú povinnosť žalovaného dielo riadne vykonať, riadne dokončiť, t. j. vykonať dohodnutý objem a množstvo prác podľa prílohy č. 1 k zmluve o dielo. Práve tento zápis sa v zmluvných vzťahoch žalobcu a žalovaného stal tým rozhodujúcim okamihom, kedy žalobcovi vznikla zákonná povinnosť podľa § 562 ods. 1 ObchZ a zároveň začala plynúť lehota bez zbytočného odkladu na oznámenie väd. Odvolací súd uviedol ďalej, že dielo má vady, ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku určenému v zmluve, v danej veci vymedzením diela v rozsahu prílohy č. 1 k zmluve o dielo, ktorou je zmluvný rozpočet obsahujúci množstvo/objem/rozsah prác

a dodávok a ich jednotkové ceny a v ich súhrne zmluvne dohodnutú cenu diela.

Tento okamih pre postup žalobcu podľa § 562 ods. 1 ObchZ je zvýraznený skutočnosťou,

že po odovzdaní a prevzatí diela žalobcom dňa 20. júla 2009 vystavil žalovaný ďalšiu, v poradí druhú faktúru č. 2009/007, ktorou vyúčtoval žalobcovi vykonané práce v sume 473.544,38 eura s DPH a k tejto faktúre priložil rekapituláciu nákladov.

Rekapituláciu nákladov priložil žalovaný aj k (v poradí prvej) faktúre č. 2009/005

zo 6. júla 2009, ktorou vyúčtoval žalobcovi za práce vykonané na diele sumu 550.000,-- eur

s DPH. Žalobca v konaní ako rozhodujúcu skutočnosť netvrdil, že splnil povinnosť podľa

§ 562 ods. 1 ObchZ predmet diela po odovzdaní a prevzatí prehliadnúť alebo zariadiť jeho prehliadku, tiež neuviedol dôvody, pre ktoré túto povinnosť nesplnil.

35. Nadväzujúc na názory súdu prvej inštancie uvedené v odsekoch 82. a 85. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku, odvolací súd považoval vady diela vykonaného žalovaným, ktoré vznikli tým, že žalovaný nevykonával dielo podľa prílohy č. 1 k zmluve o dielo, určujúcej množstvo/objem/rozsah prác a dodávok stavby Bojná - Skládky odpadov, časť C 1. etapa,

za vady zjavné, u ktorých oznamovacia povinnosť vznikla žalobcovi najskôr

dňa 20. júla 2009 a najneskôr v lehote bez zbytočného odkladu. Pri určení charakteru

väd ako zjavných väd vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že žalobca mal od zhotoviteľa

k dispozícii listiny - zmluvný rozpočet a súpis vykonaných prác priložené k faktúram

o vyúčtovaní ceny diela, najmä k faktúre č. 2009/005 zo dňa 6. júla 2009, ktorou okrem iných žalovaný vyúčtoval aj cenu za objekt SO-02 - Skládkovacie priestory, pričom práve cena

za skládkovacie priestory predstavovala najväčší finančný rozdiel zistený ZP2.

Výpočet tejto ceny vychádzal zo zmluvného rozpočtu určujúceho cenu diela ako súčin výmery/objemu skládkovacích priestorov a jednotkovej ceny. Pri splnení povinnosti podľa

§ 562 ods. 1 ObchZ mal žalobca objektívnu možnosť nielen dielo si prezrieť, ale aj možnosť zabezpečiť jeho prehliadku odbornou osobou spôsobilou vykonať meranie vykonaných prác na diele čo do vykonaného rozsahu/množstva/objemu v tých častiach diela, ktoré

bolo na merné jednotky viazané a ktorých cena za vykonanie bola viazaná na zmluvný rozpočet zostavený aj v merných jednotkách s viazaním na jednotkové ceny.

Pri tomto určení prihládol odvolací súd aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/1040/2009 (tiež sp. zn. 32Odo/1387/2005).

36. Vo vzťahu k namietanému pochybeniu súdu prvej inštancie pri aplikácii § 562 ObchZ žalobca v odvolaní poukázal na skutočnosť, že dňa 5. mája 2011 zaslal žalovanému list, v ktorom ho vyzval, aby najneskôr do 20. mája 2011 začal pracovať na dokončení prác v zmysle zmluvy o dielo, pričom žalovaný na túto výzvu nereagoval. V súvislosti s uvedenou odvolacou námietkou odvolací súd zistil, že podanie žalobcu z 5. mája 2011 (č. I. 123 spisu) určené žalovanému obsahuje jednak žiadosť o zaslanie stanoviska najneskôr do 11. mája 2011 k návrhu dodatku k zmluve o dielo č. 0105/2009 z 15. septembra 2009 a jednak výzvu na začatie stavebných prác na dobudovaní chýbajúcich objektov a na dokončenie stavby podľa zmluvy o dielo a projektovej dokumentácie stavby odsúhlasenej v stavebnom konaní najneskôr do 20. mája 2011 s tým, že v opačnom prípade bude žalobca nútený od zmluvy o dielo odstúpiť. Ohľadne posúdenia, či žalobca splnil povinnosť podľa § 562 ods. 1 ObchZ, teda či z tohto dôvodu žalobcovi patria práva z väd diela, ktoré je možné vyvodiť z podania žalobcu z 5. mája 2011, odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nezistil skutkový a právny dôvod priznať tomuto podaniu žalobcu účinky riadneho a včasného oznámenia väd diela s právnymi následkami. Žalobca od zmluvy o dielo po dátume 20. máj 2011 neodstúpil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že doručenie, ani doručovanie tohto podania žalovanému, žalobca v konaní nepreukázal. Uviedol (rovnako ako uvedol súd prvej inštancie v odseku 148. odôvodnenia svojho rozsudku), že obsah podania žalobcu neobsahuje oznámenie žiadnych zistených konkrétnych väd diela (zjavných alebo skrytých). Posudzovanie obsahu tohto podania v právnych vzťahoch strán sporu bolo v odvolacom konaní bez významu na právne posúdenie, pretože v odseku 118. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie tohto podania a ani doručovanie tohto podania žalovanému. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodal, že žalobca v prvoinštančnom konaní nepoprel tvrdenie žalovaného, že podkladom zmluvného rozpočtu ako prílohy č. 1 k zmluve o dielo bola projektová dokumentácia pre územné rozhodnutie, ktorá bola v priebehu vykonávania diela doplňovaná. Žalobca v podaní z 5. mája 2011 však odkazuje na projektovú dokumentáciu stavby odsúhlasenú v stavebnom konaní.

37. Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení, že súd prvej inštancie vo svojom právnom názore žiadnym spôsobom nereflektoval tú skutočnosť, že žalovaný nevykonával dielo v dohodnutom rozsahu, o ktorom musel žalovaný vedieť, odvolací súd poukázaním na ustanovenia § 562 ods. 3 ObchZ a § 428 ods. 2, 3 ObchZ uviedol, že súd prvej inštancie sa citácii právnej normy § 562 ods. 3 ObchZ a relevantným skutkovým hodnoteniam venoval v odseku 115. odôvodnenia svojho rozsudku. Odvolacie tvrdenie žalobcu neobsahuje žiadnu bližšiu konkretizáciu tých rozhodujúcich skutočností, ktoré by vo väzbe existujúcich skutkových zistení v spore dali odvolaciemu súdu možnosť realizovať odvolací prieskum v naznačenom rozsahu. Uviedol, že vedomosť žalovaného o vadách diela predmetom dokazovania v prvoinštančnom konaní nebola; žalovaný v ňom prostredníctvom štatutárneho orgánu Ing. Vincenta Brezničana uviedol, že dielo v rozsahu zmluvy o dielo a jej prílohy č. 1 vykonali s plusmi aj mínusmi a uvedené žalobca nepoprel, čím sa toto tvrdenie žalovaného podľa § 151 ods. 1 CSP stalo nesporným. Bez splnenia povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti, ktorú mal žalobca predovšetkým v prvoinštančnom konaní, odvolaciemu súdu nevznikol dôvod nahrádzať výlučnú procesnú dispozíciu žalobcu. Odvolací súd poukázal na to, že žalovaný realizoval dohodnutý predmet diela v období od 20. mája 2009 do 20. júla 2009 za dohodnutú cenu podľa čl. IV. zmluvy o dielo; prvú faktúru č. 2009/005 na sumu 550.000,-- eur vystavil žalovaný dňa 6. júla 2009 v priebehu zhotovovania diela a druhú faktúru č. 2009/007 na sumu 473.544,48 eura vystavil žalovaný dňa 4. septembra 2009 po odovzdaní a prevzatí diela žalobcom, a teda postupoval dohodnutým spôsobom v súlade s čl. V. a čl. VII. zmluvy o dielo. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nemožno nepochybne ustáliť, že

žalovaný vedel o vadách diela, tak ako to v odvolaní predostrel žalobca. Za základné podstatné odvolacie tvrdenie žalobcu, ktorým odôvodňoval odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci, považoval odvolací súd tvrdenie,

že súd prvej inštancie neposúdil žalobcom uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody ani ako bezdôvodné obohatenie a tento nárok nepriznal žalobcovi ani titulom nároku väd diela, keď dospel k záveru, že žalobca si neuplatnil včas v záručnej dobe nároky z väd diela a túto skutočnosť žalovaný v konaní relevantne namietal. Na rozdiel od súdu prvej inštancie bol žalobca toho názoru, že dielo, ktoré je vadné s vadou kvantity, keď žalovaný nezrealizoval zazmluvnený rozsah prác a dodávok, nie je možné podľa § 554 ods. 1 ObchZ považovať za vykonané dielo, a to ani vtedy, ak objednávateľ toto dielo prevzal; žalovanému ako zhotoviteľovi v tomto prípade právo na zaplatenie ceny diela nevzniklo.

Súd prvej inštancie mal skutkové zistenie podľa žalobcu právne posúdiť ako skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu. Pokiaľ žalobca zaplatil žalovanému sumu nad rozsah hodnoty žalovaným zrealizovaných prác a výkonov, prišlo na strane žalobcu k plneniu bez právneho dôvodu a na strane žalovaného k jeho bezdôvodnému obohateniu, ktoré je povinný vydať. Toto odvolacie tvrdenie žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného titulom skutkovej podstaty získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol alebo titulom skutkovej podstaty plnením

bez právneho dôvodu (odsek 139. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku) vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, bez opory v skutkových zisteniach, preukázaných na základe dokazovania vykonaného v prvoinštančnom konaní.

38. Odvolaciemu súdu ďalej zo skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca po odovzdaní a prevzatí diela a počas plynutia záručnej doby dohodnutej podľa čl. IX. bod 1. zmluvy o dielo v trvaní 24 mesiacov odo dňa odovzdania diela žalovaným a prevzatia diela žalobcom, t. j. od 20. júla 2009, riadne a včas neoznámil vady diela žalovanému a od zmluvy o dielo neodstúpil. Žalovaný v konaní namietal,

že žalobca nesplnil povinnosť včas oznámiť zistené vady diela, tzv. oznamovaciu/notifikačnú povinnosť. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd uviedol, že ak malo dielo zhotovené žalovaným vady, ktorá okolnosť bola v konaní preukázaná znaleckým posudkom č. 30/2017

z 5. októbra 2017, a žalobca takto zhotovené dielo dňa 20. júla 2009 prevzal, povinnosť žalovaného dielo riadne bez väd dokončiť podľa § 554 ods. 1 ObchZ, nezanikla.

V súlade s § 324 ods. 3 ObchZ však došlo k zmene jej obsahu spôsobom, ktorý zodpovedá nárokom objednávateľa z vadného plnenia. Objednávateľ preto musel postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich postup pri uplatnení práv zo zodpovednosti za vady. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie zistený skutkový stav podradil pod správne právne normy Obchodného zákonníka citované v odsekoch 74. až 86. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku a s jeho názorom pri aplikácii týchto právnych noriem uvedeným

v odseku 85. odôvodnenia rozsudku sa v plnom rozsahu stotožnil.

K tomu uviedol, že v prípade existencie väd diela Obchodný zákonník v § 440 ods. 2 predpokladá len také konanie objednávateľa, ktorým dôjde k oznámeniu existencie vady diela zhotoviteľovi a k uplatneniu niektorého nároku vyplývajúceho z vadného plnenia.

Citujúc uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) z 30. januára 2015, sp. zn. 4MObo/5/2013 uviedol,

že ak si objednávateľ neuplatní nároky zo zodpovednosti za vady diela, nemôže sa domáhať náhrady škody, ktorá mu vznikla z vadného plnenia zhotoviteľa v rozsahu, v ktorom sa mohol domôcť uspokojenia uplatnením práv zo zodpovednosti za vady, keďže takýto postup § 440 ods. 2 ObchZ výslovne vylučuje. Sumarizujúc vyššie uvedené, keďže žalobca nesplnil oznamovaciu/notifikačnú povinnosť riadne a včas alebo vôbec voči žalovanému, súčasne žalovaný námietku nesplnenia oznamovacej/notifikačnej povinnosti riadne a včas voči žalovanému dôvodne vzniesol, potom prvoinštančný súd podľa odvolacieho súdu správne právne posúdil skutkový stav podľa § 562 ods. 2 ObchZ a žalobcovi uplatnený peňažný nárok nepriznal. Z uvedených dôvodov odvolací súd neprisvedčil právnenému názoru žalobcu spočívajúcemu v tvrdení, že zaplatením faktúr č. 2009/005 zo 6. júla 2009 v sume

550.000,-- eur a č. 2009/2007 v sume 400.000,-- eur, celkom v sume 950.000,-- eur, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie titulom nevykonania diela v dohodnutom množstve/objeme/rozsahu podľa zmluvy o dielo a prílohy č. 1 k tejto zmluve.

39. Vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam, ktorými žalobca dôvodil v odvolaní (rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. decembra 2017, sp. zn. 6Co/278/2017, rozsudky najvyššieho súdu z 25. júna 2008, sp. zn. 1Cdo/99/2007 a z 28. mája 2008, sp. zn. 2Obo/61/2008, rozsudok NS ČR z 25. januára 2007, sp. zn. 33Odo/671/2005) na podporu tvrdeného názoru, že súd prvej inštancie mal skutkové zistenie právne posúdiť ako skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu, odvolací súd vyslovil, že právne názory a závery v označených rozhodnutiach na prejednávaný spor nedopadajú a pre právne posúdenie zisteného skutkového stavu sú bez rozhodného významu.

40. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku vo výroku I., aj vo výrokoch III. a IV. o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie podľa zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery (pomery) úspechu, ktorú zisťoval prvoinštančný súd u žalobcu, žalovaného a aj na strane štátu.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania 100 %.

42. Proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 987 - 990 spisu), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Žalobca má za to, že konajúce súdy vec nesprávne právne posúdili, keď dospeli k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie 198.397,68 eura s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia nie je možné jeho osobe priznať, pretože hoci žalovaný nevykonával dielo riadne, konkrétne nevykonával na diele zazmluvnené práce v rozsahu 198.397,68 eura bez DPH, nebola však naplnená žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia a rovnako nie je dôvodný nárok žalobcu ako nárok z vád diela, pretože márne uplynula lehota na notifikáciu vád diela.

43. Žalobca vyslovil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu ako aj odvolacieho súdu záviselo v posudzovanej veci od právneho posúdenia, či žalobcom uplatnený nárok je nárokom z vád diela alebo nárokom z bezdôvodného obohatenia a či žalovanému vznikol zmluvný alebo zákonný nárok na zaplatenie ceny diela v plnej výške, hoci dielo nebolo riadne vykonané, ako aj od posúdenia, či žalobcovi márne uplynula lehota na notifikáciu vád diela. Citujúc ustanovenia § 548 ods. 1 a § 554 ods. 1 ObchZ, žalobca vyslovil názor, že určenie doby vzniku nároku zhotoviteľa a povinnosti objednávateľa uhradiť cenu diela zveruje ustanovenie § 548 ods. 1 ObchZ zmluve a až po tom, ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, platí, že zhotoviteľovi vzniká nárok na zaplatenie ceny diela vykonaním diela. Poukázal na bod 71. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd uviedol, že zhotoviteľ povinnosť vykonať dielo splní, ak dielo riadne dokončí a odovzdá ho objednávateľovi, v ktorom rozlišuje vykonanie diela a odovzdanie diela, konštatujúc, že na rozdiel od vykonania diela, ktoré zahŕňa jeho riadne dokončenie a odovzdanie predmetu diela objednávateľovi, odovzdanie diela nezahŕňa jeho riadne dokončenie. Žalobca poukázal ďalej na skutkové zistenia prvoinštančného súdu, osvojené aj súdom odvolacím, z ktorých vyplýva, že žalovaný ako zhotoviteľ diela nevykonával (hoci ho žalobcovi odovzdal), pretože dielo riadne nedokončil, keď v rozpore so svojim záväzkom nezrealizoval niektoré práce na diele. Nezrealizované práce a ich hodnota boli ustálené znaleckým posudkom na sumu 198.397,68 eura bez DPH. Súdy vo svojich rozhodnutiach dospeli k záveru, že žalovaný dielo nikdy riadne nedokončil, teda niet pochybností o tom, že žalovaný dielo nevykonával. Keďže v zmysle § 548 ods. 1 druhá veta ObchZ, zákonný nárok na zaplatenie ceny diela vzniká až vykonaním diela, žalovanému podľa žalobcu zákonný nárok na zaplatenie ceny diela vzniknúť nemohol. Žalobca ďalej poukázal na hodnotu nerealizovaných,

ale zazmluvnených prác, ktorá podľa zistenia súdov, vychádzajúceho zo znaleckého posudku, predstavovala sumu 198.397,68 eura. V tejto výške si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaný prijal peňažnú sumu bez právneho dôvodu, keďže nárok na zaplatenie ceny diela minimálne v rozsahu nezrealizovaných prác na diele žalobcovi nevznikol. Žalobca tvrdí, že strany zmluvy o dielo sa nedohodli na vzniku nároku na zaplatenie ceny diela na základe jednoduchého odovzdania predmetu diela, ale že zo zmluvy o dielo vyplýva dohoda, podľa ktorej vzniká nárok na zaplatenie ceny diela po častiach tak, ako boli jednotlivé práce na diele skutočne realizované, teda fakticky vykonané. Predpokladom vzniku nároku na zaplatenie ceny diela resp. jeho časti bola skutočná realizácia prác. A teda až po tom, čo boli práce na diele riadne vykonané a v rozsahu v akom boli tieto riadne vykonané, vznikol žalovanému nárok na zaplatenie ceny diela (resp. časti ceny diela zodpovedajúcej vykonaným prácam na diele). Táto podmienka vzniku nároku na zaplatenie ceny diela však v rozsahu zazmluvnených, ale nezrealizovaných prác naplnená nebola, preto minimálne v tomto rozsahu zodpovedajúcom sume 198.397,68 eura, nárok na zaplatenie ceny diela žalovanému podľa žalobcu nevznikol. Žalobca teda poskytol peňažné plnenie bez toho, aby na strane žalovaného existoval právny základ pre prijatie takéto plnenia. Ak žalovaný takéto plnenie prijal, ide podľa žalobcu o plnenie prijaté bez právneho dôvodu, ktoré je v zmysle § 451 OZ žalovaný povinný žalobcovi vydať.

Vo vzťahu k uvedenému žalobca dôvodí aj uznesením sp. zn. 29Cdo/3043/2020 z 28. júla 2022, v ktorom Najvyšší súd ČR vyslovil, že nárok na zaplatenie ceny diela vzniká až vykonaním diela, teda po tom, čo dielo bude bezvadne zrealizované.

44. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP žalobca odvolaciemu súdu vytkol, že aj napriek rozsiahlosti rozhodnutia, v jeho odôvodnení absentuje vlastná právna argumentácia a formulácia vlastných úvah a že len opakuje argumentáciu súdu prvej inštancie bez toho, aby sa zaoberal konkrétnymi odvolacími námietkami žalobcu.

Tvrdí, že sa nezaoberal jeho námietkou vznesenou vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci ohľadne prípadných nárokov z väd diela. Nevysvetlil súvislosť medzi vznikom nároku na zaplatenie ceny diela a vadami diela spočívajúcimi v absencii zmluvne dohodnutej kvantity dodávok a prác. Tvrdí ďalej, že sa nevysporiadal s absenciou právneho titulu na zaplatenie hodnoty žalovaným nedodaných prác a dodávok, za ktorých realizáciu žalobca žalovanému skôr zaplatil. Namietol, že odvolací súd obmedzil svoje odôvodnenie

na stanovenie momentu vzniku notifikačnej povinnosti žalobcu o nárokoch z väd diela

a momentu márneho uplynutia tejto lehoty, avšak nevysvetlil, či a akým spôsobom súvisí márne uplynutie tejto lehoty so vznikom nároku žalovaného na zaplatenie ceny diela. Rovnako sa odvolací súd podľa tvrdenia žalobcu nezaoberal jeho námietkou vznesenou

vo vzťahu k plynutiu lehoty na notifikáciu zjavných väd diela, ale len konštatoval nedostatok tvrdení žalobcu.

45. Žalobca ďalej namietol pochybenie konajúcich súdov pri aplikácii ustanovenia

§ 562 ObchZ spočívajúce v tvrdení, že žiadnym spôsobom nereflektovali na tú skutočnosť,

že žalovaný odovzdal žalobcovi dielo ako dielo bez väd, hoci toto nebolo vykonané

v dohodnutom rozsahu, a teda bolo odovzdané s nedorobkami. Poukázal na to, že samotné súdy mali za zistené, že žalovaný nezrealizoval zazmluvnený rozsah prác a dodávok, z čoho podľa žalobcu logicky a bez potreby ďalšieho dokazovania vyplýva, že žalovaný o vadách diela vedomosť mal, resp. minimálne musel mať. Ak žalovaný ako zhotoviteľ dodal vedomo vadné dielo, je jeho zodpovednosť za vady podľa žalobcu posudzovaná prísnejšie, a vtedy nemôže uplatniť námietku, že žalobca neoznámil vady včas, teda nemôže namietat oneskorenú notifikáciu väd žalobcom. Tvrdí, že hoci námietku v uvedenom smere vzniesol

aj v odvolacom konaní, odvolací súd sa ňou nezaoberal s odôvodnením, že vedomosť žalovaného o

vadách nebola predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie.

Vo vzťahu k uvedenému žalobca v dovolaní dôvodí nálezom Ústavného súdu

Českej republiky (ďalej len „Ústavný súd ČR“) sp. zn. I. ÚS 1052/10 z 29. septembra 2010, v ktorom vyslovil, že práva zo zodpovednosti za vady nie sú oslabené oneskorenou

alebo chýbajúcou notifikáciou, ak zhotoviteľ o príčinách vedúcich k vadám vedel alebo musel vedieť v dobe odovzdania diela. S poukazom na uvedené má žalobca za to, že dovolaním napadnuté rozsudky súdov oboch inštancií sú nepreskúmateľné a arbitrárne, čím došlo

k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

46. Žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvoinštančnému súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 1 a 2 v spojení s § 450 CSP.

47. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo 17. marca 2023, v ktorom, stotožňujúc sa s rozhodnutiami konajúcich súdov, súčasne považujúc dovolanie

za nedôvodné, navrhol podaný opravný prostriedok žalobcu zamietnuť, zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Dovolací súd vyjadrenie žalovaného, ktorému mu bolo doposlané súdom prvej inštancie za základným spisom, žalobcovi nedoručoval z dôvodu, že predmetné vyjadrenie nové skutkové či právne skutočnosti neobsahovalo.

48. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení,

že dovolanie podala sporová strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané

(§ 424 CSP), zastúpená advokátskou kanceláriou v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je prípustný a dôvodný zároveň.

49. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

50. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Zo zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania

je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie

bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

51. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

52. Naproti tomu dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie,

ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení

sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá

v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým,

že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že

dovolať uveď právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uveď v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

53. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný [§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až c) citovaného ustanovenia]. Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. c), resp. písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolať vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolať vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017). V tu posudzovanej veci žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolať“) v dovolaní argumentuje prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

54. V časti dovolania, v ktorej žalobca dôvodí prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, tvrdí, že rozhodnutia konajúcich súdov záviseli od posúdenia, či žalobcom uplatnený nárok je nárokom z väd diela alebo nárokom z bezdôvodného obohatenia a či žalovanému vznikol zmluvný alebo zákonný nárok na zaplatenie ceny diela v plnej výške, i keď dielo nebolo riadne vykonané, súčasne od posúdenia, či žalobcovi márne uplynula lehota na notifikáciu väd diela. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP žalobca namieta predovšetkým, že súdy nezdôvodnili, resp. nedostatočne zdôvodnili okolnosti týkajúce sa splnenia oznamovacej (notifikačnej) povinnosti žalobcu, súvisu tejto povinnosti s priznaním či nepriznaním nároku z väd diela žalobcovi a neprihliadli na jeho námietku o tom, že žalovaný o vadách diela mal, resp. musel mať vedomosť, ktorá okolnosť má vplyv na prísnejšie posudzovanie zodpovednosti žalovaného za vady diela v tom smere, že sa nemôže brániť oneskorenou notifikáciou väd zo strany žalobcu.

55. K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dochádza v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu spočívajúceho predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva, vrátane práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia. K tomuto porušeniu pritom nedochádza len úplnou absenciou odôvodnenia, ale aj jeho nedostatočnosťou alebo nezrozumiteľnosťou, či svojvoľnosťou (viď napr. II. ÚS 419/2021). Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP, pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 CSP. V prípade odvolacieho rozhodnutia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP). Aj v tomto prípade sa však musí odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP v odôvodnení odvolacieho rozhodnutia vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (odvolacími námietkami).

56. Dovolací súd, venujúc sa primárne námietke spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení vydaných súdnych rozhodnutí, nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že konajúce súdy nevysvetlili, akým spôsobom súvisí nesplnenie oznamovacej (notifikačnej) povinnosti žalobcu, resp. márne uplynutie lehoty na splnenie tejto povinnosti, s nepriznaním nároku z väd diela jeho osobe. Súd prvej inštancie výslovne uviedol, že hoci vykonané práce žalovaného na diele boli kvalitné, tieto neboli vykonané v dohodnutom rozsahu, preto ide o dielo vadné, obsahujúce kvantitatívne vady. Skúmajúc, či žalobca vady diela voči žalovanému uplatnil v súlade so zákonom, dospel k záveru, že žalobca vady diela nereklamoval v záručnej dobe 24 mesiacov od prevzatia diela, súčasne žalovaný v konaní opakovane namietal nesplnenie oznamovacej

povinnosti žalobcom.

Z tohto dôvodu prvoinštančný súd konštatoval nemožnosť priznania žalobcovi žalovanú sumu, a to ani sčasti. Rovnako odvolací súd, poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu

sp. zn. 4MOBdo/5/2013 konštatoval, že žalobcovi uplatnený peňažný nárok nebolo možné priznať z dôvodu, že nespĺnil oznamovaciu (notifikačnú) povinnosť, spočívajúcu v uplatnení nárokov zo zodpovednosti za vady diela voči žalovanému riadne a včas.

Dovolací súd na doplnenie uvádza, že pre uplatnenie nárokov z vadného dodania diela v súdnom konaní je nevyhnutné, aby ich objednávateľ oznámil včas zhotoviteľovi

(k tomu vid' § 562 ods. 2 ObchZ). V prípade, ak objednávateľ včas neoznámil zhotoviteľovi vady diela, nie je možné v súdnom konaní priznať objednávateľovi nároky z väd diela,

ak zhotoviteľ v konaní pred súdom namietne, že objednávateľ vady diela neoznámil včas

(k tomu vid' § 562 ods. 3 v spojení s § 428 ods. 2 ObchZ) [vid' uznesenie NS SR

sp. zn. 3Obdo/3/2020 z 27. mája 2020, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR

pod R 59/2020]. Včasnosť splnenia tejto povinnosti podľa § 562 ods. 1 ObchZ posudzoval súd prvej inštancie skúmaním podania žalobcu z 5. mája 2011 (č. l. 123 spisu), vo vzťahu

ku ktorému prvoinštančný súd, ani súd odvolací, nezistili skutkový ani právny dôvod priznať tomuto podaniu účinky riadneho a včasného oznámenia väd diela.

57. Opodstatnenosť tvrdenia žalobcu však dovolací súd vzhliada v jeho námietke spočívajúcej v tom, že hoci v konaní tvrdil, že pokiaľ žalovaný v dobe odovzdania diela

mal, resp. minimálne musel mať vedomosť o vadách diela, táto okolnosť má za následok,

že zodpovednosť žalovaného za vady je posudzovaná prísnejšie, vrátane toho, že nemôže namietat' oneskorenú notifikáciu väd žalobcom, konajúce súdy sa predmetnej námietke dostatočne nevenovali, resp. svoje zistenia dotatočne nezdôvodnili. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie v bode 115. rozsudku č. k. 14Cb/104/2012-905 uviedol,

že „...žalovaný vedel, že dielo ním nebolo vyhotovené presne podľa ZOD a prílohy č. 1 k ZOD (sám tvrdil a nespochybnil to ani žalobca, že práce vykonal s plusmi aj mínusmi),...“. Odvolací súd v bode 83. rozsudku č. k. 16Cob/4/2021-945 uviedol, že vedomosť žalovaného o vadách diela nebola predmetom dokazovania v prvoinštančnom konaní; zdôraznil súčasne, že odvolaciemu súdu neprináležalo nahrádzať výlučnú procesnú dispozíciu žalobcu, ktorý v prvoinštančnom konaní mal povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, napokon poukázaním na vznik a priebeh zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, opísaný v označenom bode 83. rozsudku odvolacieho súdu, dospel k záveru, že z dokazovania vykonaného

pred súdom prvej inštancie nemožno nepochybne ustáliť, že žalovaný vedel o vadách diela tak, ako to v odvolaní predostrel žalobca. Dôvodiac nálezom Ústavného súdu ČR

sp. zn. I. ÚS 1052/10 z 29. septembra 2010, žalobca konajúcim súdom vytkol, že v konaní nereflektovali na ním tvrdenú skutočnosť, že žalovaný dielo odovzdal s nedorobkami, o ktorých musel vedieť, v dôsledku ktorej okolnosti sú ich rozhodnutia neporeskúmatel'né a arbitrárne.

58. Ústavný súd ČR v žalobcom označenom náleze sp. zn. I. ÚS 1052/10

z 29. septembra 2010 v bode 12. konštatoval, že „Z ústavnoprávneho hľadiska je potrebné rešpektovať, že práva zo zodpovednosti za vady nie sú oslabené neskorou (oneskorenou)

alebo nevykonanou notifikáciou, pokiaľ zhotoviteľ o príčinách vedúcich k vadám vedel alebo musel vedieť v dobe odovzdania diela.“ Ústavný súd ČR v predmetnom náleze zdôraznil sťažennú situáciu objednávateľa, ktorá je však zmiernená formuláciou „alebo musel vedieť“. Konštatoval ďalej, že pokiaľ objednávateľ diela preukáže, že zhotoviteľ o týchto skutočnostiach nemohol nevedieť, musí to postačovať k odvráteniu nepriaznivých následkov podľa § 562 ods. 1, 2 ObchZ. Pokiaľ zhotoviteľ nevykoná dielo v celom dojednanom rozsahu a objednávateľ na túto skutočnosť poukáže, potom podľa Ústavného súdu ČR je evidentné (zrejmé), že zhotoviteľ diela o vadách, resp. príčinách týchto väd musel vedieť.

59. Dovolací súd vo vzťahu k označenému nálezu prioritne uvádza, že sa jedná o rozhodnutie súdnej ochrany ústavnosti Českej republiky, a teda rozhodnutie, ktoré súdy Slovenskej republiky nezaväzuje. Na strane druhej však nemožno opomínať, že vzhľadom

na blízkosť právnych systémov Slovenskej republiky a Českej republiky v dôsledku dlhoročnej existencie v spoločnom štáte, sú ich právne poriadky v mnohom podobné. Uvedené zdôrazňuje dovolací súd osobitne vzhľadom na skutočnosť, že v citovanom náleze Ústavný súd ČR aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorého znenie upravujúce (okrem iných) aj inštitút zmluvy o dielo, je platné a účinné v Slovenskej republike doposiaľ (na rozdiel od Českej republiky, kde bol zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov zrušený zákonom č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník, účinným dňom

1. januára 2014).

60. Dovolací súd tiež pripomína význam rozhodnutí ústavných súdov; osobitne v prípade ústavných súdov možno hovoriť o istej (precedentnej) súdnej doktríne, keďže ústavné súdy pravidelne odkazujú na svoje predchádzajúce rozhodnutia, a to nielen na výroky,

ale aj (resp. najmä) na odôvodnenia (tzv. nosné dôvody rozhodnutia).

Nerešpektovanie rozhodovacej praxe ústavného súdu by malo dopad na princíp právnej istoty ako imanentnej súčasť poňatia právneho štátu. Súčasne, rozdielne rozhodovanie vecí rovnakého druhu (všeobecnými súdmi i súdom ústavným), porušuje nielen zásadu rovnosti pred zákonom (ústavou) a s tým súvisiacu zásadu legitímnych očakávaní a zásadu

tzv. formálnej spravodlivosti, ale taktiež aj zásadu efektívnosti a rýchlosti súdneho konania.

61. Poukazujúc na ustanovenie § 564 ObchZ, podľa ktorého pri vadách diela platia primerane ustanovenia §§ 436 až 441 ObchZ, dovolací súd vo vzťahu k dôvodu odmietnutia žaloby žalobcu vo všeobecnosti dopĺňa, že splnenie notifikačnej povinnosti ohľadom vád

je jednostranný hmotno-právny úkon, ktorý pokiaľ má vyvolať účinky, musí spĺňať náležitosti včasnosti a určitosti tohto úkonu. Preukázanie notifikácie vád konkrétnym, jasným a určitým spôsobom spočívajúcim v identifikácii vád, ich popisu, vyjadrenia, akým spôsobom sa vady prejavujú, v akom rozsahu, ich konkretizácia musí byť vykonaná spôsobom, ktorým

sa zabezpečí nezameniteľnosť vád s inými vadami, a v konečnom dôsledku aj voľba zodpovednostného nároku, t. j. akým spôsobom oprávnený subjekt žiada s týmito vadami naložiť, musí byť uskutočnené včas od prevzatia diel. Pokiaľ oprávnený subjekt z vád diela, v tomto prípade žalobca, včas vady nereklamuje, a teda nesplní svoju povinnosť spočívajúcu v oznámení týchto vád povinnému subjektu a tento nesplnenie tejto povinnosti namietne, nemožno k obrane žalobcu o vadnosti diela prihliadnuť, iba že by žalovaný o vadách diela vedel alebo o nich aspoň musel vedieť.

62. Súd prvej inštancie v predmetnej veci v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval vedomosť žalovaného, že ním odovzdané dielo nebolo vyhotovené presne podľa ZOD a prílohy č. 1 k ZOD, naproti tomu odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že vedomosť žalovaného o vadách diela predmetom dokazovania v prvoinštančnom konaní nebola, zároveň však, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nemožno nepochybne ustáliť, že žalovaný o vadách diela vedel. Vzhľadom na uvedené bude nutné v ďalšom konaní uvedenú rozpornosť odstrániť, resp. tieto okolnosti dovysvetliť, a to nielen v kontexte toho, či žalovaný o vadách diela vedel alebo nevedel, ale či o nich aspoň „musel vedieť“.

63. Opodstatnenosť námietky spočívajúcej vo vyššie uvedenom je násobené

tou okolnosťou, že práve nesplnenie oznamovacej (notifikačnej) povinnosti zo strany žalobcu (spočívajúcej v uplatnení nárokov z vád diela v záručnej dobe 24 mesiacov od prevzatia diela), v spojení so vznesenou námietkou žalovaného o nesplnení tejto povinnosti žalobcom, bolo dôvodom nepriznania nárokov žalobcu z vád diela, a teda zamietnutia jeho žaloby.

Súdy k uvedenému dospeli po tom, ako (zhodne) vyhodnotili nedôvodnosť tvrdení žalobcu o bezdôvodnom obohatení žalovaného na úkor žalobcu získaného plnením bez právneho dôvodu.

64. Hoci vzhľadom na zistenú vadu zmätočnosti spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí konajúcich súdov ohľadne vedomosti žalovaného o vadách diela,

by sa ďalšie posudzovanie veci dovolacím súdom mohlo javiť ako nadbytočné, považuje najvyšší súd za potrebné vysporiadať sa s námietkou žalobcu spočívajúcou v tvrdení o potrebe posudzovania jeho nároku ako nároku z bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku č. k.

14Cb/104/2012 z 22. októbra 2020, bod 139., venujúc sa právnej kvalifikácii nároku žalobcu ako nároku z bezdôvodného obohatenia podľa § 451

a nasl. OZ konštatoval, že žalobca plnil žalovanému na základe písomne uzavretej ZOD, od ktorej žalobca počas trvania zmluvného vzťahu neodstúpil, preto žalovaný na úkor žalobcu nemohol získať plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, neoprávnený majetkový prospech, resp. sa nemohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Tiež mal za vylúčené, že by žalovaný na úkor žalobcu mal získať neoprávnený majetkový prospech z nepoctivých zdrojov. Keďže strany uzavreli platne ZOD, od ktorej žalobca neodstúpil, na základe nej žalovaný žalobcovi plnil, nemožno podľa názoru prvoinštančného súdu vyvodiť ani záver, že by žalovaný získal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu. S právnymi závermi v uvedenom smere sa stotožnil aj súd odvolací. Žalobca, polemizujúc so závermi konajúcich súdov tvrdí, že tieto mali skutkové zistenia posúdiť ako skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu.

65. Otázka bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu už bola predmetom dovolacieho prieskumu Najvyššieho súdu SR v mnohých veciach, pričom právne závery prijaté judikatúrou najvyššieho súdu sú naďalej aktuálne a dovolací súd nemá dôvod sa od nich odkloniť. Vo vzťahu k skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia ako plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ (ktorej aplikácie sa žalobca v predmetnej veci dovoľáva), poukazuje vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu na východiská, na ktoré poukázal dovolací súd v dvoch svojich skorších rozhodnutiach, a to v uznesení z 29. mája 2019, sp. zn. 3Obdo/39/2018 a v uznesení z 27. novembra 2019 sp. zn. 3Obdo/57/2019, ktoré sú plne aplikovateľné aj v rozhodovanej veci.

66. V nadväznosti na východiská uvedené v označených rozhodnutiach k inštitútu bezdôvodného obohatenia, osobitne k skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu platí, že o bezdôvodné obohatenie sa jedná výlučne vtedy, ak dôjde k majetkovej ujme na strane osoby oprávnenej z bezdôvodného obohatenia a tomu zodpovedajúcemu majetkovému prospechu na strane obohateného a zároveň na tento majetkový prospech neexistoval na strane obohateného právny dôvod.

67. K naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu dochádza vtedy, ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia poskytoval obohatenému plnenie, na ktoré od počiatku (t. j. od okamihu, kedy ho oprávnený začal obohatenému poskytovať) nebol žiadny právny dôvod pre takéto plnenie za predpokladu, že o tom nemal subjektívnu vedomosť. V prejednávanej veci k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu nedochádza, nakoľko zo strany zhotoviteľa nedošlo k objednávatelom tvrdnému plneniu v nižšej kvantite, na ktoré by od počiatku neexistoval žiadny právny dôvod. V danej veci medzi objednávatelom a zhotoviteľom existovala zmluva o dielo, na ktorú okolnosť poukazovali aj súdy nižšej inštancie. Dovolací súd zdôrazňuje subsidiaritu inštitútu bezdôvodného obohatenia spočívajúcu v tom, že k jeho uplatneniu dochádza vtedy, ak právne následky majetkovej nerovnováhy nie sú pokryté inou právnou úpravou predstavujúcou právny dôvod vzniku záväzku, vrátane príslušných reparačných ustanovení. V posudzovanej veci, hoci žalobca tvrdí, že poskytol peňažné plnenie žalovanému bez toho, aby na jeho strane existoval právny základ pre prijatie takéhoto plnenia, keďže žalovaný dielo riadne nedokončil, pretože v rozpore so svojim záväzkom nezrealizoval niektoré práce na diele, a pokiaľ žalovaný takéto plnenie prijal, ide o plnenie prijaté bez právneho dôvodu, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi vydať, je nutné poukázať na skutočnosť, že žalovaný ako zhotoviteľ stále konal na základe platnej zmluvy o dielo (i keď v menšom rozsahu/objeme), a teda nekonal bez právneho dôvodu alebo z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

68. Vzhľadom na vyššie konštatované je potrebné zamerať sa v ďalšom konaní na posúdenie dôvodnosti/nedôvodnosti nároku žalobcu z väd diela v zmysle

Obchodného zákonníka, vrátane posúdenia vedomosti/nevedomosti žalovaného o vadách diela za účelom správneho vyhodnotenia splnenia oznamovacej (notifikačnej) povinnosti žalobcu voči žalovanému, na základe stavu zodpovedajúceho skutkovým zisteniam v prejednávanej veci.

69. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ale i súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu. K uvedenému bolo potrebné zo strany dovolacieho súdu pristúpiť aj s dôrazom na ustanovenie § 442 CSP, podľa ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť

a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu)

v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie (nie je súdom skutkovým). Dovolací prieskum skutkových zistení konajúcimi súdmi nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu/súdov pri procese jeho zisťovania.

70. Podľa § 455 CSP, v ďalšom konaní sú súdy nižšej inštancie viazané právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách pôvodného konania (pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom) a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

71. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.